

Enestående Adoptanters Forening (EAF)
c/o Grethe Vaaje
Hukenvæien 13C
1383 Asker

66 90 42 84 / 908 67 139

BARNE-, LIKESTILLINGS- INKLUDERINGSDEPART	
Arkivkode:	420
Dato:	21.05.10
Saksnr:	2010/01317-043

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet

HØRINGSUTTALELSE I FORBINDELSE MED NOU 2009:21 ADOPSJON – TIL BARNETS BESTE

Enestående Adoptanters Forening er en forening som organiserer enslige som har adoptert, er i adopsjonsprosess eller som ønsker å adoptere. Foreningen har eksistert i 15 år, og har per i dag i underkant av 100 medlemmer. Dette utgjør omtrent halvparten av alle enslige i Norge som har adoptert barn fra utlandet .

Enestående adoptanters forening støtter i all hovedsak forslagene som er lagt frem i NOU 2009:21 Adopsjon – til barnets beste. Vi er enige i at adopsjon alltid skal være til barnets beste, og at vordende adoptivforeldre skal vurderes av norske myndigheter med dette som utgangspunkt. Hensynet til barnet skal alltid veie tyngre enn hensynet til dem som ønsker å adoptere. Vi er enige i forslagene som fremmes for å gjøre vurderingen av søkere mer objektiv og lik over hele landet, og at konkrete kriterier bør legges til grunn - i tillegg til en individuell vurdering av søkerens egnethet.

Enestående Adoptanters Forening har imidlertid følgende kommentarer og forslag i forbindelse med høring av NOU 2009:21 Adopsjon – til barnets beste:

1. Generelle krav til enslige søkere (pkt 6.9.7)

- a. Vi støtter forslaget om at enslige søkere skal være reelt enslige.
- b. Vi støtter forslaget om at det skal settes opp et sett med objektive kriterier for vurdering av søkere i Fase 1 av en adopsjonsprosess, men vi er uenige i de spesielle kravene som foreslås stilt til enslige søkere.
- c. Vi mener det er urimelig å kreve at alle enslige som ønsker å adoptere barn enten skal ha erfaring med egne barn og/eller barnefaglig utdanning eller arbeidserfaring med barn. EAF mener at man ved automatisk å ekskludere enslige søkere som ikke har en slik kompetanse, kan "gå slipp av" mange gode foreldre som ville kunne skapt gode og trygge hjem for barna sine.

2. Alder:

- a. Når det gjelder alder, anbefaler utvalget at den øvre aldersgrensen for godkjenning skal være 42 år. Dette har vi ingen innvendinger mot, spesielt tatt i betraktning at tiden mellom godkjenning og tildeling nå kan være flere år.

EAF mener derimot at når det gjelder re-godkjenning etter at man allerede har ventet i flere år på tildeling av barn, bør ikke alderskravet på 42 år være absolutt. I denne forbindelse bør det være rom for utøvelse av skjønn og individuell vurdering fra godkjenningsmyndighetenes side. Dette vil gjelde både par og enslige adopsjonssøkere.

- b. Vi mener at unntaksbestemmelsen fra aldersgrensen på 42 år (barn over 3 år eller barn med ekstra støttebehov) ikke bare skal gjelde for par, men også for enslige søkere. Det vil uansett være en individuell vurdering av søkerens egnethet som må legges til grunn for om godkjenning innvilges eller ikke. Siden enslige søkere allerede vurderes etter strengere kriterier enn par (blant annet når det gjelder helse, økonomi, nettverk og generell omsorgsevne), mener vi det er urimelig at enslige søkere over 42 år ikke på lik linje med par skal kunne individuelt vurderes for adopsjon av barn over 3 år eller for barn med ekstra støttebehov.

3. Adopsjon av fosterbarn:

- a. I kapittel 10 ønsker vi en presisering av at også enslige fosterforeldre skal ha mulighet til å adoptere sine fosterbarn dersom disse frigis for adopsjon. Flere enslige er i dag fosterforeldre, og mange enslige adopsjonssøkere har i sin kontakt med barnevernet opplevd å bli spurt om de kunne tenke seg å bli fosterforeldre. Derfor burde det stå klart i lovteksten at enslige fosterforeldre skal kunne få adoptere sine fosterbarn.

4. Adopsjon av barn med behov for ekstra støtte:

- a. Utvalget skriver i sin innledning og i kapittelet om adopsjon av barn med behov for spesiell støtte, at de ønsker at nordmenn adopterer flere barn med dette utgangspunktet. Men; når det gjelder enslige søkere, foreslår utvalget en innstramming av dagens praksis - i og med at det kreves at enslige søkere skal ha formell barnefaglig kompetanse, erfaring med egne barn eller utdanning/arbeid rettet mot barn med spesielle behov.

Barn med ekstra omsorgsbehov er en stor og uensartet gruppe, hvor behovene varierer sterkt. Derfor virker det kunstig å sette absolutte krav til potensielle foreldres kompetanse, all den tid disse barna har behov som vil variere sterkt. Her vil det alltid være nødvendig med en individuell vurdering av foreldrenes kunnskap om barnets diagnose/behov og innstilling til å skulle leve med dette. Vi mener at enslige søkere også uten barnefaglig kompetanse, bør få mulighet til å bli vurdert i en slik sammenheng.

Enestående Adoptanters Forening takker for muligheten til å være med og påvirke fremtidens adopsjonsregelverk i Norge. Vi håper våre kommentarer kan være til nytte. Vårt håp er at

saksbehandling av adopsjonssøknader og kriteriene for å godkjenne fremtidige adoptivforeldre tilrettelegges på en best mulig måte – for å sikre barnets beste.

Dersom det skulle være ønskelig, utdyper vi gjerne vårt svar. Ta gjerne kontakt dersom det er noe Enestående Adoptanters Forening kan bistå med videre.

Med vennlig hilsen,

Styret for Enestående Adoptanters Forening

v /

Grethe Vaajr

(leder)

Marit Vegstein

(nestleder)

Berit Lagaard

(styremedlem)